

STRIJDEND NEDERLAND

In dit nummer o.a.:

- De toekomst van de JWF-kazerne
- 120mm mortierpeloton traint met Korps mariniers
- Falcon Spring 2025
- Pegasus-cie oefent voor EU-operatie Althea

“EN DIT REGIMENT ZAL
BLIJVEN VOORTBESTAAN”

(KONINGIN WILHELMINA, TILBURG, 18 MAART 1945)

Oktober 2025

Colofon

Bond van Oud-Stoottroepers en Stoottroepers (BOSS)

Verenigingsorgaan

81ste jaargang, nummer 3 • September 2025

De naam **Strijgend Nederland** stamt uit de Tweede Wereldoorlog en is gebaseerd op de vaste aankondiging van Radio Oranje vanuit Londen. Deze aankondiging bestond uit de eerste tonen (tune) van de vijfde symfonie van Beethoven gevolgd door de gesproken tekst: "Hier Radio Oranje, de stem van Strijgend Nederland." Strijgend Nederland werd 'de stem' van het strijdend deel van de Binnenlandse Strijdkrachten: de Stoottroepen. Strijgend Nederland werd op 2 december 1944 voor de eerste maal aan de Stoters te velde verstrekt.

Dagelijks bestuur van de BOSS

Voorzitter

tel. 06 - 3078 7633
vz@stoottroepers.nl

A.M.J. Wagemakers
Kielakker 37
7971 AE Havelte

Vicevoorzitter

tel. 0492 - 512 376
06 - 1427 2361
h.schimmel97@upcmail.nl

H. Schimmel
De Kromme Geer 76
5709 ME Helmond

Secretaris

tel. 06 - 5436 8652
Vankuijk.john@gmail.com

J.C.H. van Kuijk
Oranjelaan 1
7941 EZ Meppel

Penningmeester

tel. 06 - 5135 2476
pm@stoottroepers.nl
IBAN: NL55 RABO 0137501609

N. Teerds (wnd)
Barchemseweg 10
7241 JD Lochem

2de secretaris en 2de penningmeester

tel. 06 - 1299 0698
e.klinck@kpnmail.nl
e.klinck.01@mindef.nl

E. Klinck,
Gerststraat 2
3882 GZ Putten

Doelstellingen van de BOSS

- Het in stand houden en bevorderen van banden van vriendschap die tijdens het dienen bij het Regiment Stoottroepen Prins Bernhard zijn ontstaan;
- Het onderhouden van nauwe contacten met het Regiment Stoottroepen Prins Bernhard;
- Het blijven eren en herdenken van alle gevallen;
- Het behartigen van belangen van leden van de vereniging en, in bijzondere gevallen, ook van Oud-Stoottroepers en Stoottroepers die geen lid zijn van de BOSS, zulks naar het oordeel van het hoofdbestuur.

Contributie, abonnementen en artikelen

Per 1 januari 2023 betalen leden en donateurs € 25,- contributie per jaar aan de BOSS. Leden en donateurs ontvangen Strijgend Nederland gratis.

BOND VAN OUD-STOOTTROEPERS

EN STOOTTROEPERS

Een abonnement voor niet-leden/-donateurs is niet mogelijk. Wel is, op schriftelijk verzoek en na goedkeuring door het dagelijks bestuur van de BOSS, toezending van Strijgend Nederland aan externe betrekkingen mogelijk.

De inhoud van de artikelen geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van het hoofdbestuur of van de redactie weer. De redactie is zonder opgaaf van reden gerechtigd artikelen te redigeren en/of te corrigeren, in te korten, te wijzigen of te weigeren. Overnemen van artikelen en foto's is toegestaan mits de bron wordt vermeld én een present/bewijs-exemplaar wordt toegezonden.

Op de voorpagina:

71 nieuwe Rode Baretten bij de John Frostburg in Arnhem op 19 september j.l.

Foto: Overgenomen van sectie communicatie 11 AMB

Redactie Strijgend Nederland

Hoofredacteur	Marc Daverveldt
Redactielid / reporter	Bert Bijkerk
Redactielid	Ronald Cozijn

E-mailadres Telefoon

sn@stoottroepers.nl
06 - 4620 0858

Ledenadministratie

tel. 0321 - 339 395	Ledenadministratie BOSS
la@stoottroepers.nl	Lancasterdreef 35a
	8251 TE Dronten

Vormgeving en Druk

Practicum Print Management B.V., Hilversum
ISSN 1384-3249

Website

www.stoottroepers.nl

Facebook

Kees de Bok

De in rood gedrukte tekst betreft wijzigingen ten opzichte van de vorige editie van Strijgend Nederland.

Sluitingsdata kopij volgende edities:

4e kwartaal 2025: 9 november 2025
1e kwartaal 2026 15 februari 2026
2e kwartaal 2026 15 mei 2026
3e kwartaal 2026 15 augustus 2026
4e kwartaal 2026 10 november 2026

Teksten bij voorkeur in Word, beeldmateriaal in JPEG-formaat.

LETOP!! Beeldmateriaal in ander formaat dan JPEG worden NIET in behandeling genomen.

Van de voorzitter

Ad Wagemakers

Het gebeurt niet vaak en het is ook al weer lang geleden dat er iemand reageerde op mijn column in *Strijdend Nederland*, maar mijn column in het julinummer van dit jaar leverde wel een paar -inhoudelijk wisselende- reacties op. Enkele opmerkingen daarbij waren, dat een dergelijke column niet in *Strijdend Nederland* zou moeten/mogen verschijnen, omdat deze eenzijdig zou zijn, politiek geladen is, niet past bij de functie van voorzitter van de BOSS of niet relevant zou zijn voor de Stoottroepen. Nu ben ik in mijn columns wel vaker kritisch geweest op de houding van de politiek o.a. t.a.v. Dutchbat III, het Indië-onderzoek, de excuses van de Koning aan Indonesië, de slag om Chora of het bombardement op Hawija en de enorme bezuinigingen op defensie, maar ook de strijd in Gaza en Oekraïne zijn al enkele keren voorbijgekomen, zonder dat mij toen iets verweten werd. Kennelijk ligt dat allemaal minder gevoelig als het conflict in Gaza. Intussen hebben we gezien hoe Gaza de maatschappij en de politiek in Nederland verdeelt

In mijn column heb ik onvoldoende waarom ik juist Gaza gekozen heb en niet een van de vele andere conflicten in de wereld, waar evengoed het Internationaal Humanitair Recht wordt geschonden. De reden is dat in Gaza een strijd tussen een staat, die door mij als bevriend beschouwd wordt, tegen een organisatie die door mij als een terreurorganisatie beschouwd wordt. Van een terreurorganisatie verwacht ik niet dat zij zich aan het Internationaal Humanitair Recht houden, net zomin ik dat verwacht van een autoritair bewind. Hamas beroept zich ook niet op het Internationaal Humanitair Recht. Van een democratische rechtsstaat, die zich laat voorstaan op het meest morele leger ter wereld en daarnaast de dominante macht in de regio is, verwacht ik dat die zich wel aan het Internationaal Humanitair Recht houdt, zeker als zij zich daarop beroept. Dat was voor mij de trigger om deze column te schrijven. Omdat het Internationaal Humanitair Recht ook geldt voor de Nederlandse Krijgsmacht en dus ook voor Stoters, maakte het m.i. relevant om dit in *Strijdend Nederland* aan de orde te stellen.

In de discussies over deze column ben ik wel tot het besef gekomen dat ik deze column meer als oud-militair en oud docent militaire ethiek, dan als voorzitter van de BOSS geschreven heb. Wat dat betreft had de verschijningsvorm anders gemoeten. Een ander punt is of een dergelijke column in *Strijdend Nederland* thuishoort. Die vraag zou beantwoord moeten worden vanuit een redactiestatuut. Dat is een mooi punt om te bespreken in een overleg met de redactie en het hoofdbestuur.

Het voortbestaan van de Johan Willen Frisokazerne

De Johan Willem Frisokazerne is sinds de oprichting van 13 Infanteriebataljon Stoottroepen Prins Bernhard op 1 januari 1994 altijd de thuisbasis van het bataljon geweest. De geschiedenis van de kazerne en Assen als garnizoensstad is echter al veel ouder. Aanleiding voor het plaatsen van militairen in Assen was de ontsnapping van zes gevangenen uit de verouderde gevangenis aan de Kloosterstraat in de nacht van 28 op 29 augustus

1841. Ter versterking van de bewaking werden toen 32 militairen vanuit Coevorden overgeplaatst naar Assen. Aanvankelijk werden deze ingekwartierd bij Assenaren, maar in 1851 werd het oude gemeentehuis van Assen hun onderkomen. In 1881 groeide de militaire aanwezigheid uit naar twee bataljons infanterie en werden de faciliteiten uitgebreid. Er werd een schietbaan aangelegd op de Witterheide en de eerste kazerne langs de Vaart, de Wilhelminakazerne, het huidige gebouw 14, werd in 1893 opgeleverd. In 1895 en 1903 kwamen daar resp. de Emmakazerne (gebouw 15), de Hendrikakazerne (gebouw 16), een bureelgebouw voor de regimentsstaf en repetitieruimte voor de Stafmuziek (het huidige gebouw 8 met daarin de historische collectie van het Regiment Stoottroepen Prins Bernhard) en een militair hospitaal (het vroegere gebouw 101) bij. Er werden drie bataljons van het 1e Regiment Infanterie gelegerd. De drie kazernes vormen tot op heden, samen met het hek met de schildwachthuisjes, het monumentale aangezicht gezien vanaf de Vaart. In de loop van de tijd werd het terrein uitgebreid met een magazijn voor kleding en nachtleger, een badhuis en een paardenstal met rijbaan bij, die later allemaal zijn afgebroken.

Het terrein bleef tot aan de Tweede Wereldoorlog in gebruik bij de Landmacht. Na terugkeer uit Nederlands-Indië werd de kazerne in 1950 de thuisbasis voor 42 Zelfstandige Infanterie Brigade, later 42 Pantserinfanteriebrigade en werd de kazerne uitgebreid. Zo werd gebouw 22 het bureelgebouw van Staf 42 Painfbrig en werden de pantserinfanteriecompagnieën van 43 Painfbat gelegerd in de huidige gebouwen 17, 18 en 19. Die gebouwen waren tevens geschikt als mobilisabel hospitaal. Met de mechanisatie van de landmacht werd ook de JWF-kazerne gemoderniseerd, met de bouw van moderne werkplaatsen in de jaren 80.

Na de val van de muur en de daaropvolgende opschorting van de opkomstplicht voor dienstplichtige militairen en het opheffen van allerlei eenheden, waaronder 42 Pantserinfanteriebrigade, werd 43 Painfbat in 1994 omgevormd naar 13 Infbat luchtmobiel. Omdat het bataljon op de JWF-kazerne gelegerd bleef, was het voortbestaan van de kazerne vooralsnog veiliggesteld en werd er nog geïnvesteerd in de kazerne in de vorm van modernere legeringsgebouwen en sportfaciliteiten. De noodzakelijke investeringen in een modern KEK-gebouw (Keuken, eetzaal en kantine) bleef echter uit. Door latere bezuinigingslagen werd het voortbestaan van de kazerne en van 13 Infbat RSPB meerdere malen bedreigd. O.a. door inzet van de provincie Drenthe en de gemeente Assen is die dreiging steeds afgewend en bleef het bataljon in Assen. De vrijgekomen ruimte op de kazerne werd benut door ruimte te bieden aan de Dienst Justitiële Inrichtingen.

De huidige geopolitieke situatie heeft de dreiging van sluiting nog verder afgewend. Eind augustus werden in gebouw 8, het Stoottroepenmuseum, afspraken bekrachtigd door

de ministeries van Defensie en Binnenlandse Zaken, de provincie Drenthe, de gemeente Assen en partners uit het onderwijs en bedrijfsleven. Daarmee wordt voortgebouwd op de sterke samenwerking die er al die jaren al was en is een belangrijke stap gezet voor de toekomst van de Johan Willem Frisokazerne.

De kazerne wordt compacter en efficiënter ingericht, waardoor er plaats komt voor de komst van een weerbaarheidscentrum bestaand uit een internationale crisissimulatie ruimte en een reservistencentrum. Deze veiligheidscampus is niet alleen van belang voor Defensie, maar ook voor onderwijs, innovatie en rijksdiensten en opent de kazerne hiermee haar poorten naar de regio en samenleving. Voor 13 Infanteriebataljon (RSPB) betekent het een stevige verankering in Assen en blijft de kazerne in Assen een van de weinige locaties waar defensie goed zichtbaar is voor de samenleving.

SAVE THE DATE!

Op 13 november 2025 zal de jaarlijkse “Terugkomdag Rode Baretten” worden gehouden op de Oranjekazerne te Schaarsbergen.

Deze bijeenkomst is bedoeld om de verbondenheid, het esprit de corps en de identiteit van de Luchtmobiele Brigade te versterken. Wij willen onze “externe” Rode Baretten informeren, enthousiasmeren en verder verbinden met onze brigade. Door samen terug te kijken op onze gezamenlijke geschiedenis en prestaties, maar u ook te informeren waar we met onze brigade naar toe gaan, leggen we de basis voor toekomstige samenwerking en operationele effectiviteit.

Collega's met een Rode Baret dragen en die de vorige editie een uitnodiging hebben gemist, kunnen zich te melden via 11LMB.terugkomdag@mindef.nl

Een officiële uitnodiging met het programma volgt dan later.

De Regimentscommandant

Wanneer ik dit schrijf staan we aan de vooravond van onze tweede afsluitende viering van 80 jaar Regiment Stoottroepen Prins Bernhard en 30 jaar 13 Infanteriebataljon. Dit allemaal in een jaar waarin we als Nederland 80 jaar vrijheid mogen vieren. Een groot goed dat ook vandaag de dag in Europa niet vanzelfsprekend is. Tijdens ons vorige jubileumfeest in oktober vorig jaar lag de focus op het 80-jarige bestaan van het Regiment Stoottroepen. Dit jaar zal de aandacht vooral uitgaan naar 30 jaar 13 Infanteriebataljon (AASLT). Echter, we zullen niet alleen stilstaan bij drie decennia van operationele inzet, kameraadschap en toewijding, maar ook bij de geschiedenis en het erfgoed van ons Regiment die zijn geworteld in de moed van het verzet en de geest van de vrijheid. We zullen stilstaan bij alle Stoottroepers die met hart en ziel en sterk uit overtuiging hebben bijgedragen aan wie we nu zijn. Dat doen we aanstaande 29 augustus onder het genot van een hapje en drankje en een gezonde dosis 'sterke' verhalen. Op 21 september, de Regimentsjaardag, herdenken we in Beneden Leeuwen onze gevallen Stoottroepers tijdens de 80ste herdenking. Met het gedenken en herdenken van onze kameraden die tijdens de militaire dienst zijn omgekomen, zowel onder operationele- als andere omstandigheden, sluiten we het jubileumjaar van het Regiment af.

Naast de activiteiten in het kader van 80 jaar vrijheid, 80 jaar Regiment Stoottroepen en 30 jaar 13 Infanteriebataljon staan we ook aan de vooravond van de brigadegeleide bataljonsoefening Falcon Autumn. Een oefening die op bataljonstaakgroep-niveau zal worden uitgevoerd, versterkt met een Poolse compagnie en andere ondersteunende eenheden, zoals een bevoorradings-, herstel-, geneeskundig- en geniepeloton allemaal afkomstig van 11 Luchtmobiele Brigade. Tijdens deze gereedstellingsactiviteit zullen we ons weer primair richten op het samenbrengen van mensen, middelen en manieren om op het juiste moment en op de juiste plaats een effect te bereiken en resultaat te boeken. Bij gereedstelling zijn materieel en training de twee zichtbare componenten. Want alleen met helikopters die vliegen, voertuigen die rijden, verbindingen die werken, wapens die kletteren, maar bovenal goed getrainde militairen die samenwerken, blijven we als Stoters gereed voor Elke Missie, Elk Moment.

Naast de zichtbare componenten is er een nog derde component: samenhang. Deze samenhang of cohesie binnen een eenheid bepaalt of de hele formatie overeind blijft. Het vertrouwen dat collega's links en rechts hun taak uitvoeren; dat de leiding richting geeft en keuzes durft te maken en dat mensen, middelen en manieren optimaal op elkaar afgestemd worden, zijn allemaal elementen die het verschil maken tussen een gereedgestelde eenheid en een groep individuen die toevallig hetzelfde onderdeelseembleem draagt. Juist deze com-

ponent krijgt bij gereedstellingsactiviteiten voor een grotere formatie, zoals een bataljonstaakgroep, veel aandacht en komt duidelijk naar voren. Dit geldt zowel in negatieve zin bij een gebrek aan samenhang, als in positieve zin wanneer de harmonisatie klopt.

We stellen onszelf gereed om in oorlogsomstandigheden ingezet te kunnen worden. Toch merken we dat er vaak een kloof zit tussen waarvoor we ons gereedstellen en waar we uiteindelijk voor worden ingezet. We oefenen intensief en op hoge intensiteit gevechtsoperaties, om onszelf later terug te vinden in een missie die draait om patrouilleren, praten of zichtbaar aanwezig zijn. Hierbij is de redenatie: wanneer een gevechtseenheid gereed is om te opereren onder oorlogsomstandigheden in het hoogste geweldspectrum, dan kunnen zij ook onder andere omstandigheden optreden. Hoe steekhoudend ook, deze redenatie resulteert in eenheden die technisch gezien gereed zijn, maar in de praktijk direct moeten schakelen, aanpassen en improviseren in andere theaters waarbinnen zij worden ingezet en een andere rol dan 'warfighting' vervullen.

Dit schakelen is het belangrijkste element in het formings- en gereedstellingstraject naar een specifieke missie toe, zoals de Bravo (Pegasus) compagnie de

afgelopen maanden heeft doorlopen. Naast het operationele gereedstellingstraject met de focus 'warfighting' hebben zij een inzetgereedheidstraject doorlopen ter voorbereiding op hun missie in Bosnië-Herzegovina, de EU-missie ALTHEA. Bij dit schakelen komt vooral de kracht van het individu naar boven. De (individuele) kwaliteit van het personeel van onze eenheid. Het zijn de commandanten op alle niveaus die het aanpassingsvermogen van hun personeel op het juiste peil brengen en houden. Zij zijn het die aangeleerde tactieken, technieken en procedures vertalen naar de realiteit. Vervolgens zijn het alle stoters die met deze kennis en vaardigheden elkaar overeind houden als de situatie in praktijk anders blijkt dan op papier.

Gereed blijven voor Elke Missie, Elk Moment is een doorlopend proces van met toewijding bouwen aan vakmanschap, vertrouwen en veerkracht; van collega's in hun kracht zetten, en creativiteit, initiatief en aanpas-

singsvermogen onder alle omstandigheden aanmoedigen. Het bataljon werkt op voor oorlogssituaties, waarbij de compagnie zich ook voorbereidt op een missie in het kader van de handhaving en bevordering van de internationale rechtsorde en stabiliteit. Twee taken die qua inhoud uiteenlopen, maar voor beide taken geldt het belang van samenhang en cognitie. Zoals de Amerikaanse Generaal Mattis al aangaf: *"The most important 6 inches on the battlefield is between your ears."* 🇺🇸

"Sterk uit overtuiging."

Lkol Ben Haspels

Bezoek Kring 41 aan Museumpark Historische Collecties Dienstvak Logistiek

Op 12 juni jl. hebben wij met Kring 41 een bezoek gebracht aan het Museumpark in Soesterberg. Om 10.32 uur heette de penningmeester Adrie Mol de aanwezige leden met partners van harte welkom. Er hadden zich 22 opgegeven maar helaas waren er maar 14 aanwezig desondanks was het een mooi aantal. Een speciaal welkom was er voor onze voorzitter Wilbert de Kruiff die deze dag 80 jaar was geworden.

Daarna werden we in 2 groepen verdeeld, om onder een gids de Historische Collectie Regiment Bevoorradings- & Transporttroepen (HCRB&T) te bezoeken en de andere groep de Historische Collectie Regiment Technische Troepen (HCRTT). Echt de moeite waard om daar nog een keer heen te gaan. Er was zoveel te bekijken.

ken.

Tegen 12.00 uur volgde de lunch in de Palmpit. Een kop soep, broodje kroket ontbrak ook hier niet, en nog andere broodjes. Nog een verse fruitsalade toe. Goed verzorgd.

Rond 13.00 uur ging de ene groep naar de HCRTT en de andere groep naar de HCRB&T.

Tegen half 3 was iedereen weer terug in de Palmpit voor een hapje en een drankje. Wilbert de Kruiff bedankte de gidsen voor de goede en informatieve rondleiding en dat iedereen een drankje ter ere van zijn verjaardag kreeg.

Het was weer een mooie dag geweest.

Tineke Monshouwer-Nowee

Belangrijke stap gezet voor de toekomst van de Johan Willem Frisokazerne in Assen

De kazerne wordt compacter en efficiënter ingericht, waardoor er letterlijk én figuurlijk ruimte ontstaat. Niet alleen voor Defensie, maar ook voor onderwijs, innovatie en rijksdiensten. Zo opent de kazerne haar poorten naar de regio en samenleving.

Voor 13 Infanteriebataljon RSPB (AASLT) betekent dit een stevige verankering in Assen. Hun aanwezigheid maakt de kazerne tot meer dan een militair bolwerk: het wordt een centrum voor weerbaarheid, samenwerking en innovatie.

Met de komst van een weerbaarheidscentrum, inclusief een internationale crisissimulatieruimte en een reservistencentrum, blijft Drenthe een provincie waar de band met Defensie voelbaar en zichtbaar is.

De gemaakte afspraken werden officieel bij het Stotersmuseum bekrachtigd door de ministeries van Defensie en Binnenlandse Zaken, de provincie Drenthe en de gemeente Assen. Daarmee wordt voortgebouwd op de sterke samenwerking die er al sinds jaar en dag is.

Staatsecretaris Gijs Tuinman RMWO op weg naar de ondertekening

Trots dat de Stoters van 13 Infanteriebataljon RSPB (AASLT) hierin een rol spelen. 🇳🇱

“Elk moment elke missie”

SgtAO Jelte Stelwagen *)

*) Redactie: Sgt AO staat voor Sergeant Aspirant Officier, de “roodborstjes” uit de tijd van de dienstplicht. Sgt Stelwagen is bij 13 Infbat gedetacheerd vanuit het Defensity College.

◀ V.l.n.r. burgemeester van Assen Marco Out, commissaris van de koning voor Drenthe mevr. Jetta Klijnsma, staatsecretaris Gijs Tuinman RMWO en de vertegenwoordiger van het Ministerie van Binnenlandse Zaken

Veteranen Regiment Stoottroepen

Bouke Pakes

Wat sterk is uit overtuiging

Stoters zorgen voor Stoters. Ook u bent als Stoter direct of indirect betrokken bij veteranenzorg. Voor uzelf en voor anderen.

Wat houdt veteranenzorg in? In het kort: zorgen voor elkaar. Jong en oud. Kameraadschap! Zorgen voor elkaar betekent

“oor en oog voor elkaar hebben”, saamhorigheid en het houden van reünies, bijeenkomsten, herdenkingen en plechtigheden. Zorgen voor elkaar!

Het Regiment Stoottroepen Prins Bernhard heeft zorg voor zijn mensen. Oud en jong!

Iedere Nederlandse veteraan heeft recht op erkenning, hulp en ondersteuning door het Nederlands Veteranen-instituut (Vi). Het Vi is verantwoordelijk voor het uitreiken van de veteranenpas (met voordelen) en het Draaginsigne Veteranen. Tevens is het Vi belast met de uitreiking van het Draaginsigne Gewonden aan veteranen die de militaire dienst reeds hebben verlaten. Ook ondersteunt het Vi de organisatie van de Nederlandse Veteranendag. Het Vi is een Nederlandse stichting voor de ondersteuning van en hulp aan Nederlandse oorlogsveteranen die het veteranenbeleid van het ministerie van Defensie uitvoert. Tevens onderhoudt het Vi contact met alle veteranenorganisaties, hulpverleningsinstellingen en maatschappelijke organisaties en is het verantwoordelijk voor de informatievoorziening over de zorg voor veteranen.

Acute Zorgvraag

Voor een acute zorgvraag of algemene vragen is het Veteranenloket ook buiten kantooruren bereikbaar.

Zie ook www.veteranenloket.nl of bereikbaar via 088-3340000.

Nut van veteranenzorg

Veteranenzorg stopt in onze visie niet buiten de kazerne-muren en werktijden. Als veteraan kun je best wel wat hebben meegemaakt dat zich spontaan of later kan uiten. Daarover praten doet wonderen. Daarvoor zijn ook op de werkvloer opgeleide en gecertificeerde Nulde-lijns-ondersteuners aangesteld als luisterend oor en zij kunnen als gids dienen naar het juiste zorgloket. Maar ook partners of gezinsleden mogen bij vragen of voor een gesprek altijd contact opnemen met de Regio-coördinator uit de woonomgeving: Zie hiervoor www.disk-veteranen.nl of bel rechtstreeks met het Veteranenloket: 088 33 40000. Kijk ook op www.veteranenloket.nl

Bij wie kan ik persoonlijk terecht voor meer informatie?

In principe is er iedere maandag- en dinsdagochtend in gebouw 22 kamer 1.09 bij de Sectie 1 van 13 Infanteriebataljon in Assen een vrijwilliger op het gebied van veteranenzorg aanwezig.

Majoor b.d. Bouke Pakes kan dan uw vragen over allerlei veteranenaangelegenheden of een activiteit beantwoorden. Hij is ook telefonisch bereikbaar: 06 - 5753 6790.

Email-adres: boukepakes@hotmail.com of BH.Pakes@mindef.nl

Meer weten?

Kijk op www.disk-veteranen.nl

DiSK is de Digitale Sociale Kaart Nederland. Dit is een gebruiksvriendelijke catalogus op het gebied van zorg, welzijn, wonen, sociale activering, inkomen, opleiding en re-integratie. DiSK biedt voor veteranen een actueel overzicht van producten, activiteiten en organisaties in een gemeente, regio en/of provincie. Ook voor vragen over DiSK kunt u terecht bij bovengenoemde vrijwilliger-veteranenzorg.

BOND VAN OUD-STOOTTROEPERS

EN STOOTTROEPERS

Deelname C-Cie aan brigadesportdag

Soms gaat kwaliteit boven kwantiteit...

Tekst en foto's: korporaal D. Lesimanuaja

Op donderdag 10 juli hebben wij met een afvaardiging van onze compagnie deelgenomen aan de Brigadesportdag. Ondanks dat de andere bataljons ruim en volledig aantreden, waren wij met een relatief klein team vertegenwoordigd, in totaal zeven man sterk. Toch wisten wij ons op een bijzonder positieve manier te onderscheiden.

Tijdens het schietonderdeel waar de nadruk lag op precisie, snelheid en samenwerking hebben wij met een gemengde samenstelling van opgeleide en niet-opgeleide *Snipers* een uitstekende prestatie geleverd. Uiteindelijk is het ons gelukt om de eerste plaats te bemachtigen!

De schietproef bestond uit drie onderdelen:

1. De Mozambique drill:

Hierbij dienden we per afstand (25m, 35m, 45m, 55m en 60m) drie patronen af te vuren volgens het bekende patroon van twee rompschoten gevolgd door een headshot. Voor elke afstand stond maximaal vijf seconden. De treffers werden nauwkeurig genoteerd.

2. Precisie & Snelheid:

Op een doel van circa 20 cm breed en 50 cm hoog werden opnieuw per afstand (25m t/m 60m) vijf schoten gelost. Zowel het aantal treffers als de benodigde tijd speelde hier een rol in de beoordeling.

3. Brancard-race:

Hier bevatte de competitie ook een fysieke component. We moesten een pop van 80kg op een brancard over een afstand van 400 meter vervoeren. Tijdens deze verplaatsing moest tevens een volledige *9-liner*¹ correct worden ingevuld. Ook hierbij werd de tijd meegenomen in de eindscore.

Uiteindelijk hebben wij met een team van vier actieve schutters vanuit 13C, de hoogste score weten te behalen bij het schieten. Een resultaat dat voortkomt uit inzet, samenwerking en vakmanschap binnen onze kleine groep.

Met gepaste trots kijken we terug op deze prestatie, die aantoont dat kwaliteit en toewijding niet altijd in aantallen schuilen. 🏆

¹ 9-Liner: Een invulschema voor 9 gegevens betreffende de gewonde(n). Het wordt gebruikt voor het aanvragen en rapporteren van een medische evacuatie (MEDEVAC) van gewonde personen. Het formulier bestaat uit negen specifieke regels met cruciale informatie, zoals de locatie van de patiënt, het aantal gewonden, de benodigde apparatuur en de locatie van het ophaalpunt, om een snelle en efficiënte coördinatie van de evacuatie te garanderen.

120mm mortierpeloton traint met Korps

(Dit artikel is overgenomen uit "Landmacht 05" van 3 juni 2025.)

Tekst Michael Simon

Foto Cees Baardman, KPL Eefje Zoetemelk

Een gecombineerd 120mm mortierpeloton oefende medio mei in het hoge noorden van Noorwegen. Tussen zelf uitgegraven sneeuwwallen tot wel 4 meter hoog, namen de mannen deel aan een *Joint Fire Exercise* met het Korps Mariniers. Het was voor het eerst dat de eenheid van 11 en 13 Infanteriebataljon 'op pad' ging over de landsgrenzen. "Onze slagkracht is echt wel nodig."

Metersdiepe sneeuw tot zover het oog reikt, omringd door hoge bergen en rotswanden die deels in de wolken verdwijnen. Zelfs voor het noorden van Noorwegen ligt er, medio mei, nog altijd veel sneeuw voor deze tijd van het jaar. Mariniers van 1e en 2e Marine Combat Group worden hier onderworpen aan een *Mountain Movement Survival Course*.

Gelijktijdig met deze 3-weekse training vindt ook een Joint Fire Exercise (JFX) plaats, een gezamenlijke oefening van mariniers en landmacht. Daarvoor is het 120mm mortierpeloton in Noorwegen. Dit samengestelde peloton van 11 Infanteriebataljon uit Schaarsbergen en 13 Infanteriebataljon uit Assen, is vrij nieuw en voor het eerst in het buitenland.

'Bommen op het dek'

"Eigenlijk is dit een 'peloton plus'", aldus eerste luitenant Martijn, pelotonscommandant. "Met 35 man zijn we iets groter dan normaal bij ons het geval is." Hij is content met de aanwezigheid in Noorwegen. "Vanuit de mariniers kwam het verzoek om hier te ondersteunen bij het behalen van certificeringen voor bepaalde eenheden. Buiten het feit dat live firing altijd mooi is om te doen, is het ook goed om *out of area* te gaan, zeker in deze omstandigheden en op dit terrein."

"Live firing is altijd mooi, maar het is ook goed om 'out of area' te gaan"

Mariniers in Noorse bergen

Een mortier wordt afgeschoten in de bergen van Noorwegen.

Terwijl het *Fire Support Team* (FST) de oefening en het terrein overziet, schiet het 120mm peloton 'de bommen op het dek', in de woorden van de luitenant. "De mariniers hebben zelf 81mm mortieren, maar de impact van 120mm is veel groter, dus zo kan het FST goed zien wat de effecten van welke mortieren zijn." Hij is content met de samenwerking. "Beide partijen hebben er wat aan en het is leuk om als luchtmobiel een keer samen te werken met de mariniers. Dat doen we bijna nooit." Eerste luitenant Martijn van de 120mm mortieren: "Leuk om een keer samen te werken met de mariniers." Kapitein der mariniers Ruben: "Ik ben ontzettend blij dat luchtmobiel er is. Zij zijn met hun zware mortieren in staat iets echt te vernietigen."

"Blij dat de 120mm mortieren hier zijn"

Kapitein der mariniers Ruben is 2IC van 25 RSTA (*Recon, Surveillance & Target Acquisition Squadron*). Hij legt uit: "Wij trainen hier *live fire exercise* met 15 én 25 RSTA. Een RSTA bestaat uit verkenningseenheden, drones, mortieren, Fire Support Teams (FST's) en een *Joint Fire Cells*, die daar weer boven zit." Het grote voordeel is volgens hem het combineren. "Een bataljonsoefening is prima, maar hier kunnen we met echte munitie schieten én de verschillende eenheden combineren." Voor de mortieroefeningen werken de mariniers samen met het 120mm mortierpeloton. Rode Baret sergeant Niels is om meerdere redenen tevreden over die samenwerking. "Het is voor ons de vierde keer dat we een *live fire exercise* doen en pas de eerste keer in een terrein als dit. Het is leerzaam om te ondervinden wat wel en niet kan in dit gebied. Zowel het samenwerken, als het oefenen in deze omstandigheden is een

mooië ervaring voor ons." Ruben: "En ik ben ontzettend blij met de aanwezigheid van de collega's van 11 Luchtmobiele Brigade. Zij zijn met hun zware mortieren in staat iets echt te vernietigen. Bovendien krijgen wij als CZSK maar een x-aantal granaten per jaar. Dus toen zij aangaven mee te willen doen, waren wij superblij. 120mm mortieren integreren in een JFX, maakt de training weer een stuk beter."

4 meter onder de sneeuwgrens

Voor de oefening daadwerkelijk begon, vonden er de nodige voorbereidingen plaats. Die waren een stuk omvangrijker dan was ingeschat, vertelt sergeant Niels. "Toen we hier aankwamen waren we verrast door de hoeveelheid sneeuw. Er lag

zoveel dat we het schema van de eerste week helemaal omgegooid hebben, zodat we week 2, zoals gepland, daadwerkelijk met de oefening konden beginnen.” Op de plek van de oefening zelf is het resultaat van die inspanning te zien. Een lange gang omringd door witte muren, met plek voor 4 mortieren. “Daar zijn we 2 volle dagen mee bezig geweest”, vertelt Martijn. “Op sommige plekken in die stelling zaten we 4 meter onder de sneeuwsgrens.”

Het was niet alleen maar graven, die eerste week. Het waren vooral de basisbeginselen die het mortierpeloton werden bijgebracht. Daarmee begon meteen de samenwerking. “De mariniers hebben voor ons lessen verzorgd, onder meer over werken met materiaal voor dit terrein: de gouden driehoek voor het geval van lawines, *Extreme Cold Weather*-tenten en lopen op laplanders.” De rest van week 1 was ingeruimd om het terrein te leren kennen, maar door dat plan ging dus een dikke streep vanwege de vele graafwerkzaamheden.

“Bewustwording door laag overvliegende Russen”

Noord-Noorwegen is behalve ideaal oefenterrein ook de noordflank van de NAVO. De grens met grote buur Rusland is niet heel ver weg. Toch zijn de mannen van de 120mm daar niet voortdurend mee bezig. “Wij zijn een vrij jong peloton”, zegt sergeant Niels daarover. “En we zijn met name aan het kijken hoe we zelfstandig kunnen opereren hier.”

Kapitein Ruben merkt op: “Je zit hier in een van de meest gemilitariseerde gebieden van Europa. Wij waren hier eerder voor de oefening Joint Viking en dan mag je gewoon bij iedereen ‘door de achtertuin rijden’. Dat geeft wel echt aan dat de Noren zich bewust zijn van wat hier speelt.” De kapitein haalt nog een ander voorbeeld aan: “Voor Joint Viking namen we deel aan een internationale oefening met een vlootverband. De Russen reageerden hierop door met 2 bommenwerpers op laag niveau over te vliegen. Dat zorgt ook bij ons voor een stukje bewustwording.”

“Voor het eerst werken in deze omstandigheden: dat nemen we toch weer mooi mee”

Communicatie

Bij het begin van de JFX-oefening is meteen duidelijk dat er geen woord gelogen was over de hoeveelheid sneeuw die weg-gewerkt moest worden. De ‘Mikeys’ zitten in hun zelf gegraven loopgraven met hun mortierstukken. De knallen weerkaatsen op de besneeuwde rotswanden. “Het heeft ook wel iets om te werken vanuit de stellingen die helemaal zelf gegraven zijn”, zegt Niels.

Sergeant Niels: “Door de hoeveelheid sneeuw gingen veel doelstellingen overboord.”

“Op sommige plekken in de stelling zaten we 4 meter onder de sneeuw.”

Het grootste deel van mortierwerk bestaat volgens de sergeant uit communicatie. “Dat is voor ons dan ook een belangrijk onderdeel van de oefening, met name omdat we een vrij nieuw team hebben.” Het mortierpeloton is niet continu betrokken bij de JFX en de overige tijd gebruikt de eenheid ‘om meters te maken’, vertelt Niels. “Vanwege de hoeveelheid sneeuw gingen veel doelstellingen overboord. Maar nu alles staat, kunnen we geplande trainingen uit de eerste week weer oppakken als we niet ingezet worden ingezet binnen de JFX.”

Grote en kleine uitdagingen

Hoe schilderachtig mooi het terrein ook is en hoe prettig de samenwerking met de mariniers ook verloopt, de mortieristen zijn er met een taak en de ruige Noorse omgeving biedt de nodige uitdagingen. “Met name voor jezelf zorgen en jezelf inzetbaar houden in deze omstandigheden zijn de grootste uitdagingen”, aldus pelotonscommandant Martijn. “Daarnaast lopen we hier tegen ‘mini-probleempjes’ aan, die we in Nederland niet kennen. Tijdens het uitgraven kom je ineens een ijsplaat tegen en moet je met een pikhouweel de grond in, of het feit dat we ons soms moeten verplaatsen op laplanders of rijden in besneeuwd terrein. Dat zijn de nodige uitdagingen voor ons.”

“Als je dienjaarders als hulpjes behandelt, sla je de plank mis”

Een deel van het peloton mortieristen is dienjaarder. Eerste luitenant Martijn: “We willen dat ze overal ervaring mee opdoen. Dus naast het feit dat ze de mortieropleiding volgen en hun rijbewijzen halen, nemen we ze ook mee naar Noorwegen.” De pelotonscommandant benadrukt het belang van gelijkwaardigheid. “Je kan dienjaarders als een soort hulpjes behandelen en ze de hele tijd jerrycans laten vullen, maar ik wil dat niet bij mijn club. Dan sla je voor wat betreft de bedoeling van het dienstjaar de plank mis. Bij ons draaien ze volledig mee en ze hebben het – mede daardoor – ook echt naar hun zin bij ons.”

Dienjaarders en beroepsmilitairen laten samenwerken en niet als 2 aparte entiteiten behandelen, is belangrijk, vertelt Martijn. “Soms moet je dat een beetje sturen door mensen uit die groepen aan elkaar te koppelen en de groepen te integreren als ze opdrachten moeten uitvoeren. Als je dat op z'n beloop laat en hen bijvoorbeeld zelf groepen laat indelen, gaan de jongens

met een rode baret bij elkaar staan en de dienjaarders ook. Niet altijd bewust, maar dat is precies de reden waarom je dit altijd een beetje in de juiste richting moet bijsturen.”

Maar die uitdagingen zijn overwonnen en Martijn is content dat zijn eenheid de slagkracht van de 120mm mortier heeft kunnen tonen. “Tot voor kort was de 81mm-mortier de grootste die we bij Luchtmobiel hadden. Maar de impact van de 120mm is echt wel heftiger. Als je ziet wat voor impact ons peloton kan hebben; die effecten zijn groot. Wanneer je het gevecht wil voeren zoals we dat hier plannen dan heb je die slagkracht ook echt nodig.”

Witte anjer op de auto

Als oud-militair en veteraan is Hans van Haalen volop bezig met het verder uitdragen van de voertuig-anjer die sinds mei beschikbaar is. De anjer is door het dragen door prins Bernhard hét Nederlandse symbool geworden voor Erkenning en Waardering aan onze veteranen. Ook het Veteraneninstituut staat achter dit symbool.

‘Door de anjer in het Nederlandse straatbeeld te laten zien creëren we meer erkenning en waardering voor de Nederlandse veteranen’, is Van Haalens instelling. “Wat zou het mooi zijn als de witte anjer net zo populair wordt als haar Engelse zusje, de poppy (klaproos, red.).” Inmiddels hebben al 1800 anjers een weg gevonden naar een burger-, historische voertuig of op de motor of rolator. Meer weten over de voertuig-anjer?

Kijk op www.veteranenanker.nl.

De deelname van 13 Infbat AASLT (RSPB)

Tekst en foto's: Majoor Mark Bakker, plv C-13 Infbat (RSPB) AASLT

Dit artikel werd eerder geplaatst in het blad INFANTERIE van de Vereniging van Infanterie Officieren VIO

In de periode 6 tot en met 23 mei jl. vond in Noord Nederland de oefening FALCON SPRING (FASP) plaats. Voor de Stoters de gelegenheid om voor het eerst sinds 4 jaar weer met het volledige bataljon, inclusief enablers, in een niveau 5 setting in het eigen achtergebied op de mat te kunnen.

De reden dat het uniek is om weer met de 4 eigen compagnieën te kunnen trainen is te verklaren door het hoge operationele tempo waarin het bataljon al jaren verkeert. Compagnies missies in IRAK en ROEMENIE wisselden elkaar snel af. Ook de structurele plaatsingen in de West (CIDW) zijn er debet aan dat het bataljon voor lange tijd niet met eigen sub eenheden op sterkte kon trainen. Veel van deze missies en plaatsingen waren planbaar en de optie om zelf een niveau 5 oefening te organiseren was vroeg onderkend. Voor het bataljon lag er de noodzakelijke behoefte om naast eigen staftrainingen en de LOCON rol bij brigade CPX FALCON HQ zelf in FTX te kunnen trainen in de aanloop naar de certificering tijdens FALCON AUTUMN later dit jaar. De brigade was in de planning fase gecommitteerd aan SWIFT RESPONSE en kon daarom niet faciliteren in een niveau 5 oefening. Met dit in het achterhoofd is de staf van het 13e zelf begonnen met het ontwerp van een bataljonsgeleide oefening. Qua C2 werd gekozen om 13 Air Manoeuvre Battlegroup (13 AMBG) tactisch aan te sturen (HICON) door de nagenoeg organieke TACCP-1. De kern van TACCP-2, het overige stafpersoneel, het LTC (IG AM), en het IG-OVG MARNEHUZEN vormden de kern van de EXCON organisatie. Met de toevoeging van elementen uit de staf DHC werd dit een JOINT geheel. Vanuit de G3-AIR speelde de Maj Nieuwland voor ons een belangrijke rol als Liaison richting 12 (US) Combat Aviation Brigade (12 US CAB).

Om praktische redenen, de voorbereidingen liepen naast de reguliere activiteiten, was het besluit snel genomen om de oefening daadwerkelijk in het eigen achtergebied te laten plaatsvinden, respectievelijk Friesland, Groningen en Drenthe. Een stuk exposure van de eenheid werd gerealiseerd en wat later bleek als positieve bijvangst; het creëren van draagvlak bij de lokale bevolking voor wat betreft het grootschalig trainen in de strook in Noord Nederland. Gezien de geografische grootte van het oefengebied was er tijdens de voorbereiding veel coördinatie met gemeentes, land- en objecteigenaren. Op hetzelfde moment liepen (en lopen) de gesprekken en voorlichting in het kader van "meer ruimte voor defensie". Met name dit laatste is ook voor een aantal gebieden in de Noordelijke regio een heet hangijzer. Voor ons was het opvallend hoe meewerkend alle overheidsinstanties, het bedrijfsleven en particulieren waren om zaken tijdelijk ter beschikking te stellen voor de oefening.

Oefen in het publieke domein

Over het algemeen kon gesteld worden dat nut en noodzaak bij de meeste partijen helder was. Transparant zijn en met name het inzetten van een sterk communicatie team in de voorbereiding, uitvoering en afronding heeft zijn vruchten afgeworpen. Voor FASP was een multidisciplinair team gevormd vanuit communicatie 11 LMB, Defensity college en CMICO.

13 (NLD) AMBG

Nadat de oefendoelstellingen en het grove Concept of Operations (CONOPS) waren afgestemd met de staf

aan FALCON SPRING 2025

Joint-combined opereren.

DHC, werd vooruitlopend op de Initial Planning Conference een inventarisatie gedaan welke overige eenheden geïnteresseerd waren om in te stappen. Het concept bleek voor velen interessant. Zeker gezien het feit dat we bereid waren hun ruimte te geven voor het behalen van hun eigen specifieke doelstellingen. Naast de vaste CS / CSS enablers vanuit 11 Gn-, 11 Gn- en 11 Hrsl compagnie, was ook het Air Defence (AD) peloton vanuit 11 Stst compagnie voor het eerst vanuit hun nieuwe positie binnen 11 LMB aan boord. Bijzondere enabler, die niet standaard aan het bataljonsniveau wordt toebedeeld, was 107 Aerial Systems Battery (ASBT) vanuit JISTARC. Zij konden de AMBG zowel in de planning als tijdens de uitvoering voorzien in life feed vanuit de Area of Operations (AO). Ook het CMICO was vertegenwoordigd met een Tactical Psyops Element (TPT).

Door de lopende inzet van 298 Sqn voor de NATO Mission IRAQ was snel duidelijk dat er een zwaar tekort aan NLD transport helikopter capaciteit was om een AMBG van dit formaat te kunnen verplaatsen, inclusief instandhouding capaciteit. 12 (US) CAB uit WIESBADEN (DEU) bood als preferred partner wederom uitkomst. In totaal werd de heli capaciteit vastgesteld op: 4x (NLD) CH-47, 4x (US) CH-47, 6x (US) UH-60, 2x (US) UH-60 (Aero Medevac) en 2x (NLD) AH-64. Voor fire support (Fixed Wing) werd gebruik gemaakt van middelen van de commerciële partij AEC SKYLINE (als BLUEFOR en REDFOR).

Een niet te vergeten element, welke in alle fasen van de oefening een belangrijke rol heeft gespeeld, was de beschikbaarheid van Opposing Forces (OPFOR). Permanent waren 11 BVE en 2 pelotons van 20 Infanterie Beveiliging Bataljon (20 IBB) beschikbaar. Vanuit 44 PIB werd op vaste momenten bijgedragen met 1x AT-(Fennek) en 1x CV-90 peloton. De professionele wijze waarop OPFOR uitvoering gaven aan hun rol heeft het oefenrendement significant omhoog gebracht. De MCTC organisatie was in staat om alle grondeenheden te uit te rusten. Dit kwam uiteraard ten goede aan de uitvoering en tijdens de After Action Reviews.

Op de middenpagina: 13 (NLD) Air Manoeuvre Battle Group op volle sterkte aangetreden inclusief het detachement van 12 (USA) Combat Aviation Brigade.

◀ Combined Arms Rehearsal 13 (NLD) AMBG

Bezoek MinDef

240 Dienstencompagnie leverde haar bijdrage met inzet van Mobiele Satelliet Keukens en bad-was installaties in de Staging Area (SA) en Assembly Area (AA). Tenslotte werd ook een “connect” gevonden met de CSS FTX FALCON SUSTAIN, georganiseerd vanuit de sectie G4. Binnen het scenario zagen zij mogelijkheden om met de overige CSS eenheden vanuit 11 LMB de logistieke ondersteuning te geven aan de OPFOR eenheden. Dit bleek een win-win voor alle partijen.

In totaal, inclusief EXCON, waren zo'n 1500 militairen in beweging in Noord Nederland tijdens FASP.

Scenario

Het FASP scenario werd gebaseerd op het bestaande OCCASUS scenario om te borgen dat enerzijds de eenheid zich niet bij elke training in een andere situatie moest verdiepen en anderzijds om te zorgen dat dit een operatie werd in het kader van hoofdtak 1. Het scenario; na een aanloop van OPFOR via de Baltische staten, was inmiddels de opmars gevorderd tot aan de RIJN en EEMS in DUITSLAND. Hybride activiteiten werden opgeschaald en geprojecteerd op NEDERLAND. Na een echelonwissel leek een aanval over meerdere assen richting key infrastructuur aan de westzijde van Nederland aanstaande. Ter voorbereiding op deze aanval waren meerdere SOF elementen geïnfiltrerd. Vanuit 1(GN) C werd 11 (NLD) AMB ingezet om in het achter gebied offensieve operaties uit te voeren op deze elementen.

Training rendement op alle niveaus

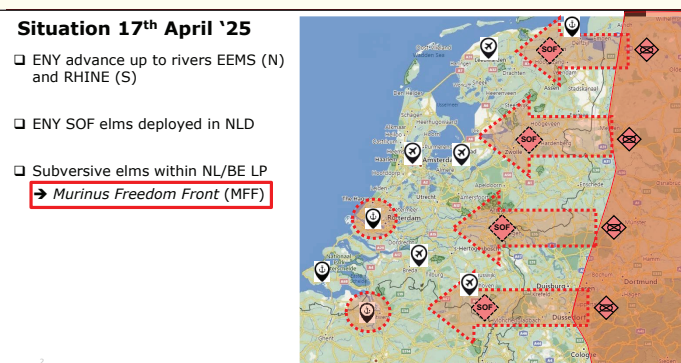
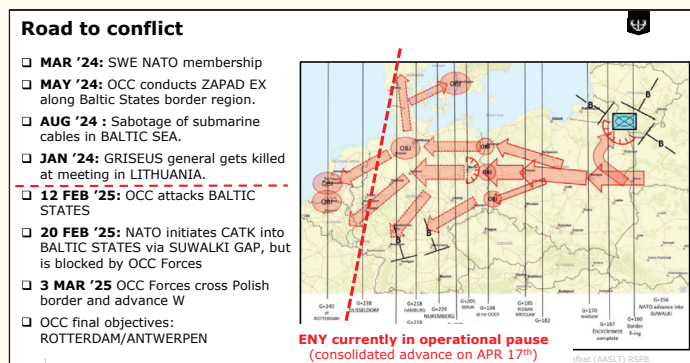
Vanuit de SA werd 13 AMBG specifiek ge-tasked op de doelen in Noord Nederland.

Oefendoelstellingen & CONOPS

De joint/combined oefendoelstellingen waren vastgesteld op:

- Plannen en uitvoeren van AASLT operaties op niveau 4 en 5 met als achtergrond een actueel en realistisch (HT-1) scenario passend binnen rol in Nato Force Model (NFM);
- Vechten tegen peer opponent;
- Hoog operationeel tempo en dus (ver)korte DMP;
- Opereren in ruraal en verstedelijkt gebied;
- Integratie UAS vanaf niveau 2 t/m 5;
- Dag en nacht operaties;
- Focus op behouden voortzettingsvermogen (materiel en medical sustainment).

De operatie werd in kalenderweek 39 ingeleid. Na een ALERT kwamen vertegenwoordigers van eenheden samen op de home base location in ASSEN om te worden gebriefd over de situatie (GA/SA brief). Aansluitend werd de OPORDER uitgegeven welke opdracht gaf aan de eenheden om hun deployment richting de SA SOCCER voor te bereiden. 12(US) CAB voerde haar strategische verplaatsing uit van WIESBADEN (DEU) naar de MARNEWAARD. Zij verbleven de gehele periode met al hun middelen te velde en vlogen vanuit hier naar ASSEN om hun bijdrage te leveren aan het CET-FIT

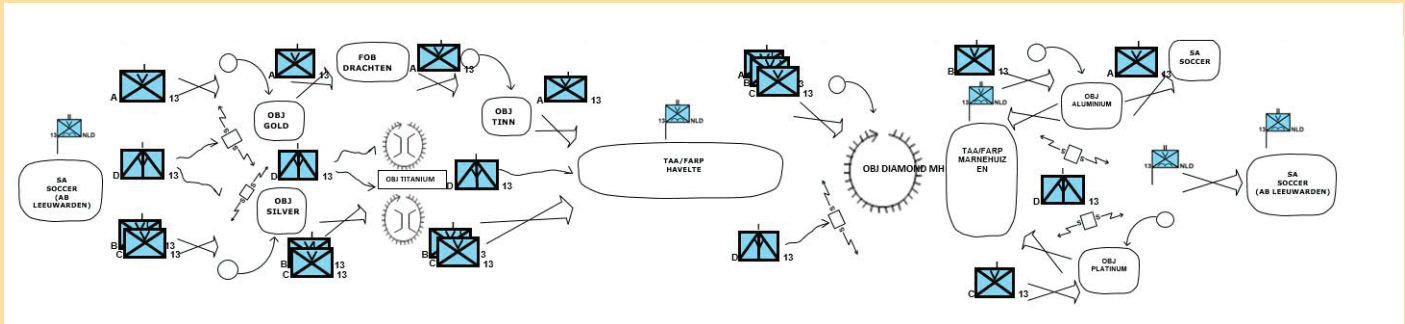

Scenario

Realistisch trainen; vrij om zelf inbraakpunt te bepalen

FRAGO uitgifte tijdens consolidatie

Conops

Materiele logistieke keten training

programma. Begin week 40 had nagenoeg de complete AMBG zijn positie ingenomen in de SA. Vliegbasis LEEUWARDEN was bereid gevonden om tijdelijk delen van haar infrastructuur beschikbaar te stellen. LEEUWARDEN was wederom een goede partner om voor ons een realistische SA in te kunnen inrichten. Vrijwel meteen na aankomst werd gestart met de FRAGO cyclus om zoveel mogelijk accent te kunnen leggen op de uitvoering. De kans dat je als bataljon 20 kisten ter beschikking hebt is schaars. Ook was gekozen om na de eerste insertie pas terug te keren op de SA na de extractie van de laatste operatie. Tussentijdse verblijflocaties voor de eenheden waren ofwel op de aanvalsdoelen, Forward Operating Bases (FOB) of in AA's. Zo was de operatie niet gebonden aan openingstijden van vliegvelden en konden ook daadwerkelijk operaties bij nacht uitgevoerd worden in Nederland.

De aanvalsdoelen en verblijfslocaties varieerden van actieve en buiten dienst zijnde MOB complexen tot commerciële trainingslocaties (politie/brandweer), waterovergangen (bruggen/sluizen), vliegvelden en grote boerderijcomplexen. Ook werden bij diverse bedrijven en particulieren Forward Arming and Refueling Point (FARP) locaties ingericht om de operatie voor langere tijd te kunnen ondersteunen. Dankzij gerichte inzet van verkeersregelaars kon op een verantwoorde manier buiten de oefenterreinen getraind worden. In de voorbereiding is altijd het oogmerk geweest om ondercommandanten, ondanks de beperkingen van trainen in het publiek domein, zoveel mogelijk handelingsvrijheid te geven. Voorbeelden hiervan zijn meerdere keuzes voor landing sites (LS) en inbraakpunten bij objectgerichte aanvallen.

Ook het aantal beschikbare transporthelikopters zorgde ervoor dat ook sustainment waves daadwerkelijk konden worden uitgevoerd. Het summum was de deliberate attack bij nacht middels een bataljonsgeleide AASLT op MARNEHUIZEN. Vanuit de Pick Up Zone op oefenterrein HAVELTE werd, bij duister, nagenoeg de gehele AMBG in 2 waves geinsert. Een knap stuk vakwerk van de helihandlers onder leiding van de STOO air operations van het bataljon.

Uit de evaluatie is naar voren gekomen dat deelnemende eenheden het als zeer waar-

◀ GnK logistieke ketentraining

Low level ingress

devol hebben ervaren om op deze schaal met de beschikbare middelen te trainen in Nederland. De combinatie oefenterreinen en strook was sterk. Het opereren in de strook kost veel detail voorbereiding en EXCON capaciteiten om het veilig en verantwoord mogelijk te maken. Als groot voordeel is ervaren dat er met name in de aanloopfase weinig tijd verloren ging aan dienst-reizen richting buitenland voor alle verkenningen en coördinatie met lokale instanties. Ook waren de “strategische” verplaatsingen kort en kon snel over worden gegaan op de uitvoering van de training. Positieve spin-off is zoals eerder aangehaald dat we weer contact hebben met de Nederlandse burgers en laten zien waar we voor staan. Op operationeel vlak was vechten tegen een opponent die over dezelfde kwaliteit UAS beschikt de grootste eye-opener. Het begrip “heimelijk” opereren is weer een onderwerp waar we ons breed in moeten bekwamen. Voorbeelden hiervan zijn het voorhanden hebben en gebruiken van hoge kwaliteit camouflage-middelen, Counter UAS middelen en dispersed optreden. Ook moet in de planning en uitvoering de knop om betreffende hogere gevechtsveldverliezen. Dit staat niet in verhouding met de medische afvoer insteek die we de laatste jaren binnen de HT-2 missies hebben gevoerd. 🚑

Gebruikte afkortingen

AA	Assembly Area
CIDW	Compagnie In De West
C2	Command & Control
CMICO	Civiel-Militair Interactie Commando
CPX	Command Post Exercise
CS	Combat Support
CSS	Combat Service Support
DHC	Defensie Helicopter Commando
DMP	Decision Making Proces
EXCON	Exercise Control
FASP	Falcon Spring
FRAGO	Fragmentation Order
FTX	Field Training Exercise
GA / SA	General Awareness / Specific Awareness (AOT/BOT)
HICON	Higher Control
HQ	Head Quarters
HT-2	Hoofdtak 2 (handhaving internationale rechtsorde)
IG AM	Instructiegroep Air Manoeuvre (LTC)

Reünie 30 jaar 13 INFBAT (AASLT) RSPB

Op 29 augustus is een reünie voor alle stoters en oud stoters van het 13e Bat gehouden.

Er was een mooi programma gemaakt met activiteiten en stands van de compagnieën. Het geheel werd omlijst met muziek en eten van foodtrucks. De aanwezige oudstoters konden weer eens kennis maken met oude maten. Vele verhalen en herinneringen werden onder het genot van een biertje gedeeld. Het was een dag om te genieten en de saamhorigheid van Stoottroepers werd weer eens bewezen. 🍷

“10 toughest days in the Army”

De Air Assault School in Fort Campbell, Kentucky; Home of the 101st Airborne Division “Screaming Eagles”.

Bij deze titel moet ik wel aantekenen dat het hier gaat over de ‘United States Army’. Want de waarheid ligt voor de Nederlandse Rode Baretten echt iets genuanceerder. In dit stuk ga ik uitleggen waarom. Maar misschien nog wel belangrijker, hoe de Stoters onze deelname hebben ervaren en wat wij mee terug hebben genomen naar Assen.

Ieder jaar gaan drie lichten richting de Verenigde Staten om deze Air Assault School te doorlopen. Het doel: verdere vorming, uitbreiden van skills voor en kennis van luchtmobiel optreden. Ook het verder versterken van de band met onze Amerikaanse counterpart is onderdeel van deze training. Zo ook in Juni. Op een zaterdag vlogen negen Stoters, waaronder ikzelf, naar Fort Campbell. De groep was gemixt; van onervaren soldaten tot zéér ervaren korporaals der eerste Klasse. Met een zeer specifieke paklijst in de 110 liter rugzak vlogen we, met tussenstop, naar Nashville International Airport. Natuurlijk was het voor een deel onbekend terrein, maar door een doeltreffende voorlichting van de sergeant-majoor heli-ops waren we ervan overtuigd dat we goed genoeg waren om dit te kunnen halen. Natuurlijk waren de verhalen van de maten die er al eerder waren geweest, ook van grote waarde.

Na eerst een dag te hebben gehad om de veren te schudden, begon de eerste “cursusdag” van de komende periode; “Day Zero”. Een schijnbaar beruchte dag, hier zou namelijk al bijna een derde van de deelnemers gaan uitvallen. Middels ‘smoke sessions’, ‘The Obstacle Course’ en wat losstaande fysieke prikkels, hoopen de Amerikaanse instructeurs de rotte appels uit de boom te schudden. Ook onze lichte onderging deze selectie; alleen bleek ook duidelijk dat wij mentaal en fysiek ruim boven het benodigde niveau zaten. Na “Day Zero” waren wij een slordige 60 van de 180 deelnemers kwijt en dan begint de opleiding eigenlijk pas echt.

De opleiding is opgedeeld in drie fases:

Phase I: Combat Assault.

Gedurende deze fase worden de deelnemers onderwezen op onderwerpen zoals; helikoptertypes, veiligheidsprocedures en planning van air assault operaties. Naast theorielessen komen er met enige regelmaat ook fysieke prikkels terug. Is het niet een van de vele keren dat je naar een boom of mock-up moet rennen, dan zijn het wel airsquats of push-ups maken totdat de instructeur zelf begint te verzuren. Al met al voor ons prima haalbaar. De fase werd afgesloten met een theorietoets en een 6 mijl speedmars met tijdslimiet.

Phase 2: Sling Load Operations.

In deze fase worden deelnemers de praktische en theoretische vaardigheden met betrekking tot underslung loads aangeleerd. De loads zijn natuurlijk Amerikaans, dus is het ook voor Nederlandse rigger/marshallers een uitdaging. Tijdens de 'hands-on tests' worden deelnemers getoetst op de verschillende ladingen. Tijdens deze praktische toets moet je binnen twee minuten de fouten uit de ladingen halen. Voorbeelden van deze ladingen zijn; HMMWV (Humvee), net-ladingen en aanhangers. Ook deze fase is, net als day-zero, berucht om haar uitvalspercentage. De tijden zijn strak en de fouten (deficiëncies) zijn soms lastig te vinden. Maar ook hier ging het de Stoters goed af en kwamen we er allemaal doorheen. De fysieke prikkels bleven terugkomen, zeker als zaken niet klopten. De climax hiervan was de Aero-med PT les; eigenlijk een sportles zoals we die ook wel kennen binnen onze eigen eenheid met speedmarsen, gewondenslepen, tijgeren en natuurlijk burpees.

Phase 3: Rappelfase.

Deze wordt door velen gezien als de leukste fase van de drie. Gedurende deze twee dagen leren de deelnemers rapellen en fast-ropen. Het hoogtepunt was het

rapellen vanuit de CH-47 Chinook. Naast dat deze activiteiten mooi zijn om te doen, verschuift de houding van de instructeurs ook naar collegiaal in plaats van alleen de strenge instructeur. Deze fase, en daarmee de opleiding, werd afgesloten met de 12 Mile ruck. Een speedmars met 15kg over een afstand van 19km binnen een tijdslimiet van drie uur. Aansluitend is de certificaat- en spelduitreiking en zit het erop.

Al met al was het een mooie ervaring. Het heeft ons een inkijk gegeven in de Amerikaanse manier van opleiden en trainen. Daarnaast is het een uitgelezen moment om de verbinding te zoeken met Amerikaanse collega's en ervaringen te delen. En natuurlijk patches uit te wisselen. Naar mijn mening is deelname aan de Air Assault Course een krent in de pap en het levert je de nodige ervaring en mooie herinneringen op. En voor degene die het zich afvroeg; er zijn ook zeker wat biertjes gedronken in Nashville. Want ja, hard werken is hard ontspannen. 🍷

Eerste luitenant M. Hof

*PC 120MM mortierpeloton, D-cie "DJOKJA"
13INFBAT AASLT RSPB*

Bericht van de ledenadministratie

Jaarcontributie

In de maand februari/maart 2025 is voor de leden die zelf de overmaking doen de Nota voor de jaarcontributie BOSS 2025 á € 25,- in de brievenbus gevallen. Hieromtrent het beleefde verzoek:

- Wacht u niet al te lang met het betaalbaar stellen, om te voorkomen dat we u eind van het jaar herinneringen moeten sturen, en vergeet niet om uw lidmaatschapsnummer te vermelden.

Het lidnummer staat vermeld in de betreffende NOTA

- Als u voor een ander lid betaalt of iemand anders betaalt voor u (ja, ja, die ruimhartige Stoters zijn er óók), vermeldt dan ook de naam en het lidnummer van degene voor wie wordt betaald.

Zij die automatisch (= per incasso) betalen, zullen de afschrijving van de jaarcontributie op hun bankafschrift kunnen zien met de vermelding: Jaarcontributie BOSS 2025.

Adresgegevens en portokosten

De retourmogelijkheid van de adresdrager van Strijgend Nederland voor wijzigingen wordt prima gebruikt, maar nogmaals het verzoek om duidelijk aan te geven welke wijziging u heeft, en ... vergeet de postzegel niet.

Ter info:

Strafport (te voldoen door de LA) voor het ongefrankeerd versturen van de adresdrager bedraagt inmiddels € 4,84 (4 postzegels)

Extra opsturen van Strijgend Nederland

vanwege incorrecte (of niet tijdig opgegeven adreswijziging) idem: € 4,84

Controle adresgegevens

Wilt u aub de adresgegevens op de adresdrager van Strijgend Nederland controleren of deze helemaal juist zijn. PostNL gaat in de toekomst tot op de letter nauwkeurig controleren, en als er ook maar iets niet klopt, krijgen we Strijgend Nederland onbezorgd retour.

Klein voorbeeld:

Bernardlaan moet bijvoorbeeld zijn: Bernhardlaan en is dus in de ogen van PostNL een incorrect adres, helaas, ik kan het niet leuker maken.

Mocht u dus zo'n kleinigheid op uw adresdrager constateren, stuur deze dan (gefrankeerd !!!) retour met vermelding van het juiste adres.

Adresdrager compleet (= dubbelgevouwen en dus niet doorknippen) retour zenden. 📧

*Namens de ledenadministratie,
hartelijk dank.
Huub Stroek*

Pegasus-compagnie oefent voor EU-operatie Althea

Het is al vroeg dag bij gebouw Pegasus op de Johan Willem Frisokazerne in Assen. De Bravocompagnie van 13 Infanteriebataljon Luchtmobiel Regiment Stoottroepen Prins Bernhard staat in de opkomende zon omgehangen klaar om naar oefendorp Marnehuizen te vertrekken, waar acteurs van 2-Rescue overtuigend opstandige Bosniërs spelen om het de Rode Baretten moeilijk te maken.

Een kleine 2 uur later, als het scenario in Noord-Groningen in werking is getreden, komen 2 Amaroks, met daarin 7 militairen, rustig aanrijden bij Marnehuizen Centraal Station. Op enige afstand staan Bushmasters verdekt opgesteld om zo nodig in te grijpen als de patrouille er niet in slaagt de daar aanwezige 'Bosnische betogers' tot bedaren te brengen.

De oefening bereidt de Bravo-compagnie voor op een uitzending van 6 maanden naar Bosnië en Herzegovina. Vanaf Camp Butmir, nabij de hoofdstad Sarajevo, vormt de eenheid van 120 militairen vanaf oktober de zogenoemde *force protection* voor het multinationale bataljon.

Agressieve menigte

De-escaleren en zo min mogelijk gebruik van geweld, dat is de belangrijkste boodschap. Maar dat zou net te gemakkelijk zijn tijdens de oefening, die behalve in Marnehuizen, ook in Assen (patrouilles) en Havelte (verkenningen) plaats heeft. "Het kinetische deel vindt hier plaats", waarschuwt compagniescommandant kapitein Bernhard van tevoren. Dus komt er een gesimuleerd vuurgevecht aan te pas, compleet met van pijn schreeuwende gewonden en chaos onder demonstranten. In de middag heeft een agressieve menigte zich verzameld bij een brug, om de militairen van Althea de toegang tot een dorp te ontzeggen. Dan komt de zogenoemde combat riot control

met hun beschermingsmiddelen en de lange lat in actie.

"Eens kijken hoe ze op al die actie reageren", zegt kapitein Bernhard tegen zijn adjudant Bas. Beiden zijn verantwoordelijk voor het scenario, waarbij de onderofficier met uitzendingen (als marinier) naar Cambodja (1993) en later enkele malen Bosnië het meest uit eigen ervaring kan putten.

Communiceren

Soldaat-1 Luuk bekent dat de oefening om een andere aanpak vraagt dan hij gewend is.

Sinds begin dit jaar is de compagnie vrijwel continu in de weer geweest, met oefeningen in de Verenigde Staten, in Drenthe en de functie-opleidingen voor Althea. "We zijn getraind om te knokken. Nu moet ik sociaal zijn, proberen te communiceren met mensen die misschien het Engels niet machtig zijn. Daarom is het goed dat we eerst hebben geleerd hoe je zo'n gesprek voert en laat zien dat je je in de gevoelens van een ander kunt verplaatsen."

Niet voor niets zijn ook 4 militairen van het Korps Communicatie & Engagement Prinses Ariane aanwezig bij de oefening. Zij gaan, net als een aantal marechaussees, geneeskundige ondersteuning en een National Support Element, mee naar Bosnië. "We helpen bij het leiden van gesprekken. Je moet bijvoorbeeld van tevoren goed afspreken wie de leiding neemt, en op welke toon", vertelt tweede luitenant Suzanne.

Bushmaster

Luuk blijkt een prima 'leerling'. Hij weet aanvankelijk de demonstranten tot bedaren te brengen. Maar als er mitrailleurvuur klinkt op de achtergrond en er gewonden zijn onder de betogers, is er geen houden meer aan en dus wordt de *Quick Reaction Force* (QRF) opgeroepen. Dat is een zwaarder bewapende eenheid die uit het zicht gereed staat om zo nodig steun te verlenen.

Met daarbij een voor de luchtmobiele brigade atypisch (pantser)voertuig: de Bushmaster. Speciaal voor deze missie heeft een aantal 'Bravo's' de chauffeursopleiding in Oirschot gehad en zijn schutters op de .50 getraind. "Tijdens een schietoefening in Bergen (Duitsland) hebben we daadwerkelijk met dat zware wapen geschoten", vertelt schutter soldaat-1 Allard. "Dat is voor ons wel even wat anders, want we zijn gewend met onze rugzak en persoonlijk wapen op pad te gaan. Maar het is hartstikke leuk om eens wat anders te doen. Dat geldt ook voor mijn chauffeur. We zijn na de opleiding meteen gaan zitten om samen een plan te trekken. Dat werkt goed."

Eigen veiligheid

Ze kunnen tijdens de oefening dus meteen aan de slag bij het centraal station, waar op dat moment waarnemers van het Liaison and Observation (LOT) en de patrouille onder vuur liggen. Onder de acteurs van *2-Rescue* vallen slachtoffers en de Rode Baretten vallen direct terug op hun instinct, training en ervaring. Eigen veiligheid eerst, de QRA inschakelen en zodra het dan kan de gewonden verzorgen. Bijkomend probleem: de actievoerders zien de Nederlanders als veroorzakers van alle ellende. "Ga naar huis, we gaan deze mensen meenemen", roept een korporaal van de patrouille in het Engels.

Hij krijgt meteen antwoord: "Blijf maar weg, jullie brengen alleen maar ellende."

Vanwege de politieke onrust in Bosnië en Herzegovina is het multinational bataljon inmiddels versterkt. De Nederlandse compagnie gaat wat betreft ook informatie verzamelen over de ontwikkelingen op dat gebied. "Zowel met de voertuigen als te voet aan we meerdaagse

Veiligheid waarborgen

Operatie EUFOR Althea is sinds 25 november 2004 actief in Bosnië en Herzegovina. De missie werd ingesteld door de Europese Unie na de NAVO-operaties IFOR en SFOR, waarbij ons land ook was betrokken. Het doel is de veiligheid te waarborgen en de implementatie van de Dayton-akkoorden uit 1995 te ondersteunen.

De primaire doelstelling van EUFOR Althea is het handhaven van een veilige en beveiligde omgeving in Bosnië en Herzegovina. De missie richt zich op het afschrikken van destabiliserende actoren en het bevorderen van gezamenlijke operaties met de internationale gemeenschap. Dit wordt bereikt door onder meer het uitvoeren van patrouilles, het monitoren van de veiligheidssituatie en het ondersteunen van de Bosnische strijdkrachten bij gezamenlijke trainingen.

Vanaf oktober 2025 levert ons land een infanterie-compagnie en een ondersteunende eenheid van maximaal 175 militairen voor een periode van 1 jaar. Daarnaast worden staffuncties op het hoofdkwartier in Sarajevo tot en met december 2027 voortgezet. De Nederlandse bijdrage is bedoeld om de veiligheid en stabiliteit in de regio te bevorderen, mede in het licht van toenemende spanningen en externe invloeden zoals Rusland.

patrouilles uitvoeren", zegt kapitein Bernhard. "Vanuit een *temporary station area*, meestal een Bosnische kazerne, zoeken we ook contact met de plaatselijke troepen."

Hij kan zich voorstellen dat de robuuste aanwezigheid in Bosnië bij menigeen vraagtekens zal oproepen. "De spanningen nemen toe in het land: er zijn niet voor niets

2 compagnieën aan het bataljon toegevoegd. Maar het reisadvies van Buitenlandse Zaken is groen en dus is het niet ondenkbaar dat we daar Nederlandse toeristen tegenkomen in korte broek, terwijl wij in vol ornaat met wapens rondlopen."

Rake klappen

De compagnie houdt er in ieder geval rekening mee dat er steviger moet worden opgetreden. "Het eerste en derde peloton zijn getraind voor *combat riot control*", legt de kapitein uit. Die 2 pelotons kunnen later tijdens de oefening hun kunnen laten zien. Noa en haar demonstranten hebben zich dan verzameld bij een gebarricadeerde brug om de toegang van de militairen te beletten: 'No more lies, EU dies' klinkt het onophoudelijk uit de inmiddels schor geschreeuwde kelen. Als de militairen doorbreken, krijgen ze een regen van houten blokken over zich heen. Er vallen rake klappen. "Er zijn nog wel wat leermomenten", constateert ook kapitein Bernhard. "Na een evaluatie van deze oefening hebben we nog genoeg tijd om de puntjes op de 'i' te zetten en goed voorbereid naar Bosnië te gaan." 🇳🇱

Bron: Landmacht 07

In Memoriam: Rino van Steenis

Na een periode van afnemende gezondheid en helderheid is Rino van Steenis op 1 juli 2025 overleden. Hij is 92 jaar geworden.

Zijn verdiensten voor de samenleving en het militaire métier komen tot uiting in onderstaande waarderingen:

- Drager van de Eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver met de zwaarden;
- Drager van de Erespeld van de Gemeente Harderwijk;
- Erelid van de voetbalvereniging VVOG.

Ik heb het voorrecht gehad om veelvuldig met hem te mogen samenwerken. Met name op het gebied van opleidingen en opleidingsprogrammering, waarin hij achtereenvolgens diverse functies heeft vervuld als sergeant-majoor, adjudant-onderofficier instructeur en tenslotte als officier van vakdiensten. Ook heb ik Rino leren kennen tijdens zijn activiteiten in "het gewone leven", zoals we die periode samen noemden. En na zijn dienstverlating bleef hij het bataljon en het regiment Stoottroepen met belangstelling volgen en waar mogelijk deelnemen aan diverse BOSS- en kringactiviteiten.

Wie hem binnen en buiten de militaire dienst heeft meegemaakt, kan beamen dat Rino in de sociale omgang soms wat steil en direct kon overkomen. Dat bleek mij al tijdens ons eerste contact op 1 december 1975. Die ontmoeting verliep voor mij nogal onthutsend. Als piepjonge kapitein, pas één maand tevoren bevorderd, meldde ik mij vol verwachting bij mijn nieuwe onderdeel: 41 Pantserinfanteriebataljon Regiment Stoottroepen, Legerplaats Ermelo. Met in mijn borstzak een, naar mijn overtuiging, indrukwekkende aanstelling als: "kapitein toegevoegd sectie S3 Operatiën/Opleidingen, tevens stafofficier verbindingen". Men verwees mij naar het bureau van de sectie S3. Rino, als enige aanwezige, stond op en begroette mij als volgt: "Goedemorgen kapitein, ik ben sergeant-majoor Van Steenis, van harte welkom bij het bataljon en gelukgewenst met uw bijzonder mooie functie. Maar laten we meteen afspreken dat u de verbindingen helemaal aan mij zult overlaten en dat u, als toegevoegd S3, vooral onze majoor zult gaan assisteren." Dat was even behoorlijk wennen en nogal ontnuchterend, zo'n directe benadering. Maar we hebben daarna fantastisch samengewerkt, ook in latere functies, gedurende een reeks van jaren.

Zijn hele militaire loopbaan heeft in het teken gestaan van "De Koude Oorlog" en wordt gemarkeerd met twee historische gebeurtenissen. Allereerst het neerslaan van de Hongaarse opstand door een invasie van het Sovjetleger op 10 november 1956. Dat gebeurde drie maanden na zijn aanstelling als sergeant-instructeur bij het 2e Depot Infanterie Regiment Stoottroepen in Venlo. En de tweede op 9 november 1989, de val van de Berlijnse Muur, kort

voor zijn functioneel leeftijdsontslag. "De Koude Oorlog" gaat de geschiedenis in als een beklemmende periode, met als dieptepunt de Cubacrisis in 1962 toen de wereld op de rand van een nucleaire oorlog balanceerde. Voor de jongere en jongste generaties zijn het onwerkelijke verhalen uit een ver verleden. Voor Rino was het dagelijkse realiteit die hij met zijn kenmerkende nuchterheid als een gegeven feit accepteerde. Zoals eerder vermeld bleef hij ook na zijn afscheid uit

de actieve militaire dienst met belangstelling de activiteiten van het bataljon en het regiment volgen. Met name de huidige Kring 41 van de Bond van Oud-Stoottroepers en Stoottroepers had zijn bijzondere interesse. Hij bleef trouw deelnemer aan bijeenkomsten en excursies.

Bij de opheffing van 41 Pantserinfanteriebataljon in 1994 werd de voortzetting van de Stoterstraditie toegewezen aan het nieuw opgerichte 13 Infanteriebataljon Luchtmobiel, gelegerd in de JWF-kazerne te Assen. Ondanks de reisafstand bleef hij gebeurtenissen zoals beëdigingen en Stotersborrels met regelmaat bezoeken. De hilarische anekdotes die Rino en zijn onafscheidelijke kameraad Jan Grundlehner deelden met de overige reisgenoten tijdens hun busreizen naar Assen en terug, zijn legendarisch geworden. Het was dan ook niet verwonderlijk dat Rino meteen "ja" zei, toen hem eind 2014 werd gevraagd of hij samen met Jan Grundlehner deel wilde uitmaken van een speciale projectgroep uit onze kring. De opdracht was een reünie te organiseren ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de Bond van Oud-Stoottroepers en Stoottroepers. Het werd een forse klus die een intensieve voorbereiding vergde. De drukbezochte reünie op 15 september 2016 in de Generaal-Majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot werd, mede dankzij de adviezen en de inzet van Rino, een eclatant succes.

Hij werd geboren op 3 november 1933. Lydia Lampie is jarenlang zijn toegewijde mantelzorger geweest. Rino was een trouwe kameraad op wie je altijd kon rekenen. We zullen hem missen.

Moge hij rusten in vrede.

Wilbert de Kruiff
Voorzitter Kring 41 Ermelo

Agenda

za 25-10-2025	Herdenking gevechten op de Sloedam te Arnemuiden
za 25-10-2025	Herdenking Bevrijding van Vlissingen in Vlissingen
do 30-10-2025	Stoterslezing & Stotersborrel: Aanmelden via Regiment.SPB@Mindef.nl
di 04-11-2025	Kring 09 bijeenkomst in het BB Museum, Van Vredenburgweg 176a 2285 SE Rijswijk (Z-H), vanaf 13.30 uur.
wo 05-11-2025	Regimentsdiner onderofficieren RSPB
do 06-11-2025	Regimentsdiner officieren RSPB
vr 12-11-2025	Herdenking bevrijding van Eede Sluis
do 13-11-2025	Eindejaarsbijeenkomst Kring 41
do 13-11-2025	Terugkomdag Rode Baretten, Oranjekazerne, Schaarsbergen
do 04-12-2025	BOSS, vergadering Hoofdbestuur De Schakel, Ermelo
do 04-12-2025	Regimentsraad
ma 15-12-2025	Traditieweek
di 16-12-2025	Traditiedag

Controleer tijdig, vóór u vertrekt, of op de genoemde datum en plaats e.e.a. wel doorgaat !

Inlichtingen over de diverse evenementen zijn NIET bij de webmaster of de redactie van Strijgend Nederland te verkrijgen. Het kan dus zijn dat na het verschijnen van deze editie van Strijgend Nederland geagendeerde gebeurtenissen alsnog niet óf in aangepaste vorm doorgaan. Informatie kan worden verstrekt door de secretaris van de BOSS, de secretaris van de SHGS, uw eigen kringsecretariaat of het RSPB.

Nieuwe leden/donateurs van de BOSS

Naam	voorl	tv/vv	Kring
Komen	R.P.		008
Veer	A.J.P.	van der	017
Bolding	G.M.		008

Kringsecretarissen

02 RV-11 Mrcie	W.J. Feenstra tel. 06 - 2670 8954 wfeenstra002@kpnmail.nl	Nicolaasstraat 41 7553 KX Hengelo
04 13 Ccie 'Margriet'	J. Snijder tel. 06 - 8313 0537 j.snijder@mindef.nl	Postbus 113 9400 AC Assen
05 RV-Uruzgan	M. Nijland tel. 0592 - 351 735 ca.nijland@mindef.nl	Rosa Spierweg 37 9408 ET Assen
08 RSPB	T. Scheppers tel. - volgt - Theoscheppers@netvisit.nl	Continentenlaan 7 9642 BA Veendam
09 Zuid-Holland	J.G. van der Wal tel. 0152 - 126 102 j.v.d.wal70@kpnplanet.nl	Van Miereveltlaan 1d 2612 XE Delft
15 13 Acie 'Madju'	13-Acie A.A. Teuben tel. 06 - 2955 5178 aa.teuben@mindef.nl	Postbus 113 9400 AC Assen
16 13 Bcie 'Pegasus'	S. Schotanus tel. 06 - 2751 1702 s.schotanus@mindef.nl	Postbus 113 9400 AC Assen
17 13 Dcie 'Djokja'	13-Dcie A. Boonstra tel. 0592 - 358 379 a.boonstra.04@mindef.nl	Postbus 113 9400 AC Assen
19 BOSS algemeen	J.C.H. van Kuijk tel. 06 - 5436 8652 Vankuijk.john@gmail.com	p/a Lancasterdreef 35a 8251 TE Dronten
41 Ermelo	H.J. Eijking tel. 06 - 2095 9329 eijking@quicknet.nl	Beatrixstraat 56 1483 CE De Rijp

Rood = gewijzigd of nieuw

Tijdens de Algemene Leden Vergadering van 10 april 2025 zijn de volgende kringen opgeheven: Kring 01 Eindhoven, Kring 03 Limburg, Kring 10 West-Nederland, Kring 11 West-Brabant, Kring 12 Zeeland, Kring 14 's Hertogenbosch, Kring 18 Maas en Waal en Kring 20 Cuijk. **De leden van deze kringen zijn administratief ondergebracht bij kring 019.**

Stichting Herdenking Gesneuvelde Stoottroepen (SHGS)

secretaris K.G.J. van Dreumel
tel. 06 - 1678 1758 Parnaskruid 13
3824 PG Amersfoort
secretariaatshgs@gmail.com

Vertegenwoordiger BOSS in het Veteranen Platform (VP)

H. Schimmel
tel. 0492 - 512 376 De Kromme Geer 76
h.schimmel97@upcmail.nl 5709 ME Helmond

Veteranen Vrijwilliger GORKKL en BOSS

B.H. Pakes
tel. 06 - 5753 6790 Postbus 113
bh.pakes@mindef.nl 9400 AC Assen

Regiment Stoottroepen Prins Bernhard (RSPB)

contactpersoon B. de Vries
tel. 0592 - 358 100 Postbus 113
06 - 8323 2198 9400 AC Assen
b.d.vries.03@mindef.nl

Historische Collectie RSPB

tel. 0889 - 516 114 Postbus 113
un00280@mindef.nl 9400 AC Assen
bezoekadres Johan Willem
Frisokazerne
Balkenweg 3
9405 CC Assen

IBAN: NL09 RABO 0376 0204 90

Nederlands Veteraneninstituut

tel. 0883 - 340 050 W. van Lanschotlaan 1
info@nlveteraneninstituut.nl 3941 XV Doorn
www.nlveteraneninstituut.nl

Veteranenloket

tel. 0883 - 340 000 W. van Lanschotlaan 1
info@nlveteraneninstituut.nl 3941 XV Doorn
www.nlveteraneninstituut.nl

Leden van Verdienste van de BOSS

(in alfabetische volgorde)

H. van de Berg

W.J.M. de Kruiff

H.C. van der Burg

H.J.M. Stroek

A. Butter

N.A. Vos

G. Gort

G.J.W.M. de Wolf

In Memoriam

<i>Naam en voorletters</i>	<i>Onderdeel</i>	<i>Kring</i>	<i>Overleden</i>
Tempel, J.A. van den	1 RS	003	07-07-2025
Bogaard, G.J.A. van den		001	21-07-2025
Hoogen, A.C. van de	5 RS	011	11-09-2025

Wilt u een melding van overlijden a.u.b. door middel van een rouwkaart of overlijdensadvertentie indienen bij de 2de secretaris-penningmeester?

**De heer E. Klinck, Gerststraat 2, 3882 GZ Putten.
e-mail e.klinck@kpnmail.nl, tel. 06 - 1299 0698**

Historische Collectie Regiment Stoottroepen Prins Bernhard

JWF-kazerne
Balkenweg 3
9405 CC Assen
Tel. 0889 - 516 114
Toegang gratis

Openingstijden:
(uitgezonderd feestdagen)
Woensdag
13.00 - 17.00 uur
Donderdag
13.00 - 17.00 uur
Vrijdag
13.00 - 17.00 uur

Legitimatie verplicht bij
toegang tot kazerne

Stichting Herdenking Gesneuvelde Stoottroepers

Correspondentieadres:
Parnaskruid 13
3824 PG Amersfoort
tel. 06 - 16 78 17 58
secretariaatshgs@gmail.com

Ereveld en gedachteniskapel
Pastoor Zijlmansstraat
Beneden-Leeuwen
(Gemeente West Maas en Waal)

Hier bevinden zich de graven van drie gesneuvelde Stoottroepers. Deze graven representeren alle gesneuvelde Stoottroepers die, waar ook ter wereld, zijn omgekomen in dienst van de vrede.

STRIJDEND NEDERLAND

VERENIGINGSORGAAN VAN DE BOND VAN OUD-STOOTTROEPERS EN STOOTTROEPERS

Eindnoten

- 1 9-Liner: Een invulschema voor 9 gegevens betreffende de gewonde(n). Het wordt gebruikt voor het aanvragen en rapporteren van een medische evacuatie (MEDEVAC) van gewonde personen. Het formulier bestaat uit negen specifieke regels met cruciale informatie, zoals de locatie van de patiënt, het aantal gewonden, de benodigde apparatuur en de locatie van het ophaalpunt, om een snelle en efficiënte coördinatie van de evacuatie te garanderen.